

רחוב קרני 12

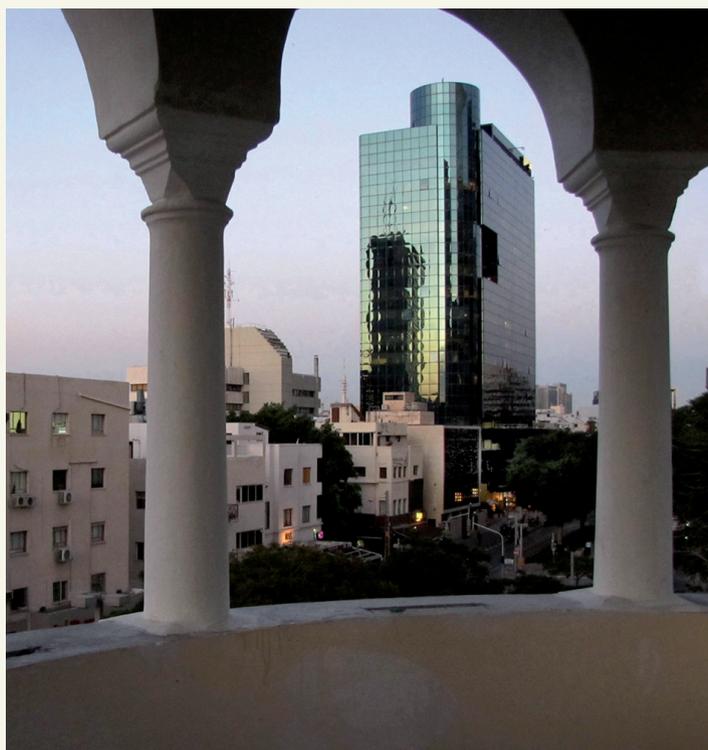
פּוֹחֵס אַבְרָמוֹבִיץ, צייר (1986-1909)

פּוֹחֵס אַבְרָמוֹבִיץ, החלילנית

את עבודותיהם של מרבית חברי הקבוצה. ב-1954 הוא הצטרף למקימי כפר האמנים עין-הוד. בשנים 1952-1972 לימד ציור בסמינר הקיבוצים. היה יושב-ראש אגודת הציירים והפסלים בסניף תל-אביב בשנים 1981-1984, וב-1986 נבחר לנשיא כבוד של האגודה. הציג תערוכות יחיד רבות והשתתף בעשרות תערוכות קבוצתיות בארץ ובחוץ-לארץ. בין הפרסים בהם זכה: פרס מונקו 1966, פרס דיזנגוף 1967 וכן בתואר כבוד מטעם איגוד אמני פרנקפורט ב-1985. ביומן זיכרונותיו כתב אברמוביץ: "נולדתי להיות צייר ולהקדיש את חיי לציור".

נולד במאז'ייק שבליטא, והיה הצעיר בשמונת ילדי המשפחה. בהיותו בן עשר התייתם מאמו. אביו שיחק בתיאטרון היידי המקומי ולעתים שימש חזן בבית הכנסת. עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה גורשו יהודי העיירה לעיר הנמל ברדיאנסק שבקרים, שם החל ללמוד ציור בבית-ספר רוסי. ב-1922 חזרה המשפחה לליטא, שם למד אברמוביץ בבית-הספר "תרבות" והצטרף לתנועת "השומר הצעיר", ובמסגרתה עבד בחווה חקלאית וצייר בזמנו הפנוי. ב-1929 עלה לארץ והצטרף לקיבוץ בית זרע, ולימד בבית-הספר היסודי. ב-1932 עבר לתל אביב ולמד בסטודיו של יוסף זריצקי. שנתיים לאחר מכן התקבל לאגודת הציירים והפסלים והשתתף בתערוכות הכלליות של ציירי ארץ-ישראל. בשנים 1935-1936 שהה אברמוביץ בפריס ולמד בגראנד שומייר. עם שובו ארצה הצטרף ל"הגנה", ובשנים 1942-1943 שירת בצבא הבריטי בעירק ובאיראן. היה ממייסדי "אופקים חדשים", שנוסדה ב-1948, היה מזכיר הקבוצה והציג בכל תערוכותיה. בשנות החמישים עברה יצירתו תהליך של הפשטה, שאפיינה

מגדל "ציון" מגג מלון "גינוסר" באלבי פינת שדרות רוטשילד